

[Statsministeren.]

som et forsøg på at gentage den ofte anvendte mistænkeliggørelse af socialdemokratiet, spurgte om vor stilling til kommunisterne. Jeg kan her blot gentage, hvad jeg allerede har sagt i min første tale. Naturligvis tæller kommunisternes stemmer med her i salen, og det må sag for sag gælde tinget og denne og enhver demokratisk regering imellem. Men jeg føjede til, at efter kommunisternes hele holdning ønsker regeringen ikke i den givne situation at bygge sin politik på bistand fra kommunisterne. Socialdemokratiet, hvoraf denne regering er udgået, er et dansk og et demokratisk parti, og vi har aldrig haft aftaler eller forståelse med kommunisterne om at være støtteparti; og vi ønsker det heller ikke.

Den tale, det ærede medlem hr. Aksel Larsen holdt, vil jeg slet ikke svare på. Den var en gentagelse af tidligere fremsatte påstande og urigtigheder. De roser, jeg havde til ham, gav jeg ham i går.

Jeg kommer til mine afsluttende bemærkninger. Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft sagde i slutningen af sin tale:

„Vi tror ikke, at den nuværende politiske situation er holdbar. Der må finde en afklaring sted. At fortsætte en økonomisk lovgivning i den atmosfære, der i øjeblikket hersker, vil ikke føre til de resultater, hverken lovgivningsmæssigt eller administrativt, som landet i dag har brug for.“

Jeg tror, det åbent må siges, at de ordførelser, vi nu har hørt i anden omgang, ikke tilstrækkeligt har bidraget til den afklaring, som det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft med rette efterlyste. Jeg har vist tidligere karakteriseret den besynderlige holdning, det ærede medlem hr. Viggo Starcke indtog, men han er jo ikke så interessant i denne forbindelse som ordføreren for partiet venstre, det parti, der har stået sammen med det radikale venstre og med socialdemokratiet om den for Danmark uundgåelige devaluering.

Jeg sluttede den første tale, jeg holdt, med at stille et spørgsmål til venstres ordfører. Som det vil erindres, spurgte jeg om, hvad årsagen er til, at venstre bedømmer mulighederne for et samarbejde med regeringen gunstigere i dag end i april måned. Jeg spurgte videre: Er venstre i dag af den opfattelse, at regeringen har både evne og vilje til at lede en forsvarlig økonomisk politik til sikring af genopbygningen?

Det svar, jeg fik fra den ærede ordfører, er karakteristisk for partiet venstres uklare holdning. Den ærede ordfører sagde, at

hans tillid til regeringen ikke er vokset. Da han tidligere har sagt, at han nærede den mest ubetingede mistillid, kan jeg vel godt tillade mig at drage den konklusion, at tilliden ikke er ret stor, når han siger, at den ikke er vokset. Den udtalelse, det ærede medlem her fremsatte, kan vel ikke betyde andet, end at venstre opretholder sin erklæring om den mest ubetingede mistillid til regeringen. Den kan vel heller ikke betyde andet, end at venstre stadig fastholder, hvad der blev udtalt i dets dagsorden af 8. april d. å., hvori man udtalte — jeg citerer —:

„sin mistillid til regeringens evne og vilje til at genskabe erhvervsfriheden — og dermed til virkningsfuld fortsat genopbygning af Danmarks økonomi“.

At venstres ordfører efter at have sagt, at hans tillid til regeringen ikke er vokset, tilføjede nogle almindeligheder om at ville deltage i de forhandlinger, regeringen har indbudt til, ja, det takker jeg naturligvis for. Spørgsmålet for mig er blot, hvilke realiteter disse almindeligheder indeholder. Så sent som i dag har venstre ikke trods de betydelige indrømmelser, handelsministeren har givet, kunnet tiltræde de forslag til en friere import, der nu er sendt til Paris. Alt dette nødvendiggør efter min mening, at der søges skabt klarhed, og jeg håber, at denne klarhed nu forholdsvis hurtigt kan tilvejebringes, klarhed over, om venstre står på det standpunkt, det stod på i april, og altså vil stemme for en mistillidsdagsorden og mod en tillidsdagsorden, eller det vil gøre det, der også vil karakterisere partiet venstre: ved at afholde sig fra noget som helst overfor tinget og overfor offentligheden at erkende, at det ikke har ment, hvad det tidligere har sagt.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard var så venlig at give regeringen karakteren mg — det var måske mg+ —, og denne karaktergivning blev ledsaget af en erklæring om, at vi efter det ærede medlems mening som mindretalsregering havde opført os, jeg tror det hed ganske pænt, i de forløbne to år. Almindelig høflighed byder vel, at jeg også takker for denne hæderlige omtale. Men lad mig gentage, hvad jeg tidligere har sagt om regeringens stilling. Det er ikke sandt, hvad man har hævdet, at denne regering har tilstræbt et valg for enhver pris. Det er alvor, når vi har udtalt, at vi, hvis der gives os de anstændige arbejdsvilkår derfor, ønsker at fortsætte det genopbygningsarbejde, vi har ledet de to sidste år. Vi har i gerning bevist vor vilje til et samarbejde med alle demo-